

[Aksel Larsen.]

ikke er liberaliseret nok, hvad angår import vestfra. Ja, der er ikke noget at gøre ved, at visse politikere og tildels partier stadigvæk mener at have lov til at bestige liberalismens skamredne kæphest og påstå, at der er fri konkurrence, eller at der skabes fri konkurrence, bare staten holder sig fra erhvervslivet. Men det er ret interessant, at en af talsmændene for denne liberaliseringspolitik, der samtidig er en af talsmændene mod offentlig kontrol med priserne, kommer for skade at erkende, at der tages urimelige avancer her i Danmark. Når vi får denne erkendelse fra venstres ordfører, kan det dog forhåbentlig kun animere den høje regering til snart at tage fat på spørgsmålene om prisstigninger og avancekontrol, hvilket vi så ofte har opfordret til, selvom vi desværre indtil nu har talt for døde øren.

Jeg synes iøvrigt, at det er stærkt, at vi i denne debat igen skal præsenteres for de urigtige og uvederhæftige påstande om, at det er pristalsreguleringer og lønstigninger, der forårsager prisstigninger og inflation. Jeg tror endda, det ærede medlem hr. Anker Lau sagde noget om, at vi sørgede for gennem pristalsreguleringer, at befolkningen til enhver tid kunne købe lige så meget, som den havde købt tidligere. Det er netop ikke tilfældet. De, der tager de urimelige avancer, får formodentlig forøget deres indtjenings- og dermed forbrugsevne adskilligt mere, end pristalsstigningen ville berettige dem til, og hvad angår de pristalsregulerede lønninger, kommer pristalsreguleringen håbløst bagefter prisstigningerne, og så modsvarer den aldeles ikke de faktisk skete prisstigninger. Når arbejdere og dermed ligestillede dag for dag må spænde livremmen ind, er det, fordi deres levevilkår forværres gennem den prisstigningsbølge, den inflationslignende udvikling, der er sat i gang.

Ja, jeg henstiller disse betragtninger til overvejelse, mest hos den højtærede handelsminister, men naturligvis også hos med-

lemmerne af det udvalg, hvortil man helst vil forvise realitetsdebatten, og må så iøvrigt igen minde om det principielle standpunkt, vi har til spørgsmålet om en vareforsyningslov, og om, at vi aldeles ikke kan være tilfredse med vareforsyningslovens hidtidige udformning og administration. Men man må endelig ikke derfor gå ud fra, at vi føler trang til at støtte eventuelle ændringsforslag fra de partier, som i den hidtidige debat her i tinget har optrådt som de skarpeste kritikere.

Tholstrup: Det er ikke nogen hemmelighed, at vi vender os mod opretholdelsen af varedirektoratet. I vareforsyningsloven tales der om ekstraordinære forhold. Jeg må gøre opmærksom på, at det nu er 10 år siden, krigen holdt op, og at vi faktisk er inde i en højkonjunktur, der mere end noget andet retfærdiggør en frigivelse af handelen. At vente til normale tider vil altså sige at vente, til vi har lidt mindre beskæftigelse og mere arbejdsløshed, kort sagt vente, til vi har dårligere tider end i dag. Normale tider kan det altså ikke være særlig ønskværdigt at få. Skal det så opfattes, som om vi ikke kan frigive udenrigshandelen, før vi er tvunget til det, før vi er kommet ud i arbejdsløshed eller anden elendighed, som man før har kunnet betragte som normale tider? Før kan vi altså ikke blive fri, eller rettere, vil man måske sige, før behøver vi ikke at blive fri. Vi har altså råd til takket være højkonjunkturen at opretholde dette fordyrelsesapparat, men jeg synes ikke, det er nyttigt, at man gør det.

Den bundne handel stiller sig hindrende i vejen for, at Danmark kan opnå de mest fordelagtige priser ved køb og salg, og det afspejler sig tydeligt i den kendsgerning, at man har liberaliseret til 78 pct., men at de derved liberaliserede varer nu kun koster 70 pct. af valutaudgifterne. Om man kan generalisere helt, er måske tvivlsomt, men der er dog en tendens deri, som man ikke kan komme bort fra, altså at de liberaliserede varer giver billigere import. Man køber